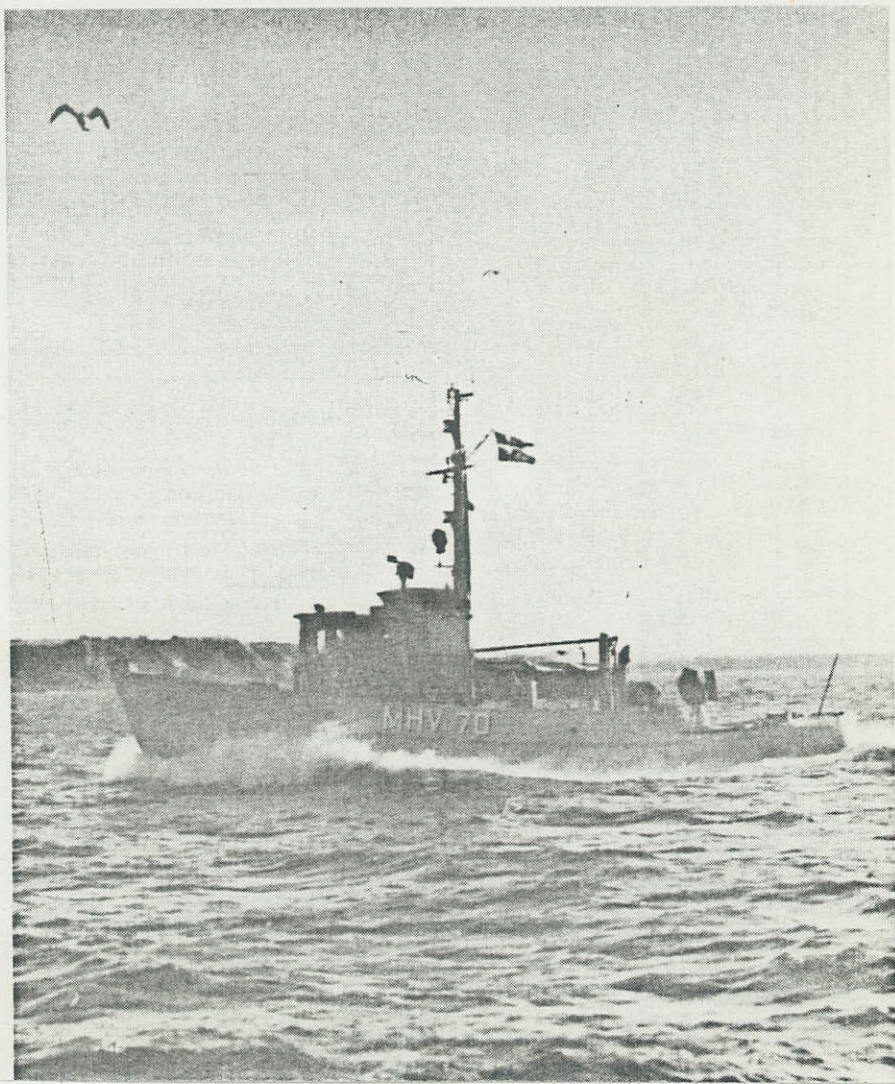

UNDER DANNEBROG

ORGAN FOR
FORSVÆR OG SØFART

1

MARINEFORENINGEN

Foreningens formål er at styrke nationens interesse for søværnet og søfarten ved at samle danske mænd til fælles arbejde for denne sag samt at vedligeholde forbindelsen og kammeratskabsfølelsen mellem mænd, der har gjort tjeneste eller er tjenstgørende i søværnet.

Marineforeningens æresformand

Hans Kongelige Højhed
Prins Henrik

Marineforeningens hovedbestyrelse

Landsformand:

Kommandørkaptajn Kai Hertz
Ramsvej 44, Ramløse
3200 Helsingør
Tlf. (03) 11 21 97

Næstformand:

Distriktschef Torben Jensen
Søndervangsvej 22, 2600 Glostrup
Tlf. (02) 96 63 51

Landskasserer:

Fuldmægtig Kurt Flatau
Solhøj 14, 2990 Nivå
Tlf. (03) 24 77 76

Landssekretær:

Orlogskaptajn Svend Thorlund Nielsen
Oldekrogen 3, Magleby
4672 Klippinge
Tlf. (03) 67 81 96

Distrikt I (Storkøbenhavn):

Postbud Flemming Petersen
Strandengen 34, I, 4000 Roskilde
Tlf. (03) 35 92 73

Distrikt II (Nordsjælland):

Cykelhandler Ferd. Andreasen
Hansensvej 12, 3400 Hillerød
Tlf. (03) 26 52 82

Distrikt III (Vestsjælland):

Overmekaniker Niels Bruus Sørensen
Æblehaven 21, 4220 Korsør
Tlf. (03) 57 24 49

Distrikt IV (Sydsjælland):

El-montør Bent Hollænder
Hørvænget 42, 4690 Haslev
Tlf. (03) 69 19 72

Distrikt V (Bornholm):

Kaptajn Carl Thomsen
Lærkevej 19, 3700 Rønne
Tlf. (03) 95 14 53

Distrikt VI (Lolland-Falster):

Forretningsfører Eli Semborg
Frodesvej 6, 4900 Nakskov
Tlf. (03) 92 03 15

Distrikt VII (Fyn):

Ingeniør Erik Fylling
Vestergade 19, 5000 Odense
Tlf. (09) 12 14 60

Distrikt VIII (Sydøstjylland):

Fabrikant Mogens Burcharth
Pile Allé 17, 6000 Kolding. Tlf. (05) 56 82 02

Distrikt IX (Sydvestjylland):

Fabrikant J. Heiberg-Mortensen
Holstebrovej 36, 6900 Skjern
Tlf. (07) 35 06 44

Distrikt X (Midtjylland):

Direktør Einar Michaelsen
Primulavej 8, 8400 Ebeltøft
Tlf. (06) 34 21 55

Distrikt XI (Nordvestjylland):

Fiskeskipper Jens Knak
Storegade 42, 7620 Lemvig
Tlf. (07) 82 06 57

Distrikt XII (Nordjylland):

Redaktionssekretær Ejvind Samuelsen
Hasselvej 11, 9260 Gistrup. Tlf. (08) 31 47 61

Distrikt XIII (Oversøisk):

Bagermester Albert Echwald. 3900 Godthåb

Skytteudvalgsformand:

Frisørmester J. Rosenfeldt Christensen
Sofielundsvej 1 B, 2600 Glostrup
Tlf. (02) 96 05 64 og 96 27 70

Marineforeningens hovedkontor

Adresse:

Marineforeningen, Bredgade 29
1260 København K. Tlf. (01) 15 28 86

Kontortid:

Mandag, onsdag og fredag kl. 10-13

Postkonto:

Nr. 2001608

Under Dannebrog

Redaktion:

Kaj Lund, Bolbrovej 80
2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 86 37 51

Trykning:

Holbæk Amts Bogtrykkeri, Algade 1
4300 Holbæk. Tlf. 03 - 43 20 48

Forsiden: Marinehjemmeværnet på

»overlevelsesøvelse« nord for Hven 8. januar 1977.

Foto: Kaj Lund

Aktivitet om bord i Danmarks ældste veteranskib, jagten »Jensine« af Haderslev, bygget 1852, rekonstrueret af »Klan-skibslaget« med bistand fra mange sider og nu godkendt til sejlads som lejrskoleskib.

Meningsfyldte aktiviteter

Antallet af lokale afdelingsblade er stigende, og bladernes kvalitet og udformning bliver stadig bedre. Der spores gennem disse publikationer en tendens hos afdelingernes ledelse til øget indsats for at holde sammen på medlemmerne og aktivisere dem (se side 11).

Dominerende i bladens spalter er indbydelser til kammeratskabsaftener, ulkeaftener, filmforevisning, bingo, amerikansk lotteri, torskespisning, stegt ål, skipperlabskovs og gule ærter med flæsk. Af fysiske aktiviteter forekommer hovedsagelig skydning og dans på dækket.

De nævnte arrangementer tilgodeser i fuldt mål sidste halvdel af Marineforeningens formålsparagraf: »... samt at vedligeholde forbindelsen og kammeratskabsfølelsen mellem mænd, der har gjort tjeneste eller er tjenestgørende i Søværnet«.

Heldigvis kan der fremdrages en del eksempler på positiv indsats på dette område: I Roskilde har afdelingens medlemmer støttet veterandamperen »Skjælskør« som håndværkere og besætningsmedlemmer. I Kolding har man købt og istandsat en gammel marinekutter, og der bliver sejlet med den. I Hundested er man i gang

med at reparere en gammel travalje for at deltage i kaproning. Blandt andet i Skagen og Godthåb samles penge til støtte for Georg Stage-drenge, og i Ålborg har afdelingen ved en havnefest skaffet rundelige bidrag til drift af veteranskibene »Jens Krogh« og »Fulton«.

At hænge gamle skibslanterner op i samlingslokalet, at man indkalder skipper Frohn til at holde foredrag om skonnertsejlad eller inviterer besætningerne fra et besøgende orlogsskib på det store kolde bord er ikke tilstrækkeligt. – Man er kun et lille stykke på rette vej, når der arrangeres pilkature til søs eller udflugt med en af marinehjemmeværnets kuttere, men det kan ikke betragtes som helt fyldestgørende »arbejde for denne sag«.

Der eksisterer i dag et område, hvor der er et stort behov – ikke blot for økonomisk støtte – men også for aktiv medvirken til fremme af ungdommens maritime interesser. I næsten hver eneste danske havneby findes private grupper eller foreninger, som med idealisme arbejder på at gøre forhenværende sejlskibe sødygtige og at bringe dem tilbage til deres oprindelige skikkelse. I mange tilfælde har denne aktivitet til formål at give

dansk ungdom muligheden for at opleve livet til søs på helt nært hold og lære dem betydningen af samarbejde i den direkte konfrontation med naturen.

At istandsætte, vedligeholde og sejle sådanne skuder kræver manges indsats, og der er i de fleste tilfælde efterspørgsel på beredvillige, søkyndige og håndværks-

kyndige mænd, som vil give en hjælpende hånd. Mon ikke afdelingerne netop gennem håndgribelig støtte til veteranskibssagen vil kunne tilbyde deres medlemmer en maritim aktivitet, som falder inden for manges interesseområde, og som samtidigt tilgodeser Marineforeningens formål?

Søværnet ved årsskiftet

I anledning af årsskiftet skrev chefen for Søværnet, viceadmiral S. Thostrup i »Søværnsorientering« blandt andet:

... Den generelle udviklingstendens østfra på det maritim-strategiske område må mane til eftertanke, såvel hvad angår de sømilitære aspekter som med hensyn til nationens interesser som søfartsnation, og desuden hvad angår vore store interesse inden for fiskerierhvervet. I strategisk forbindelse må også udviklingen omkring Grønland og Færøerne holdes for øje.

Der er anledning til at fremhæve to regeringsbeslutninger, der må betegnes som de væsentligste af folkeretlig karakter i 1976, og som er og vil være betydningsfulde for Flådens fredstidsvirke i årene, der kommer. Det drejer sig dels om ikrafttrædelse af reviderede bestemmelser for adgang til dansk område, dels om udvidelse af Danmarks økonomiske interesseområde – i første omgang fiskerigrænserne – til 200 sømil.

Ved kongelig anordning af 27. februar 1976 – som afløste kongelig anordning af 25. juli 1951 – blev bestemmelserne for fremmede krigsskibes og luftfartøyers adgang til dansk område harmoniseret med såvel Geneve-konventionen af 1958 som med de øvrige Østersø-landes tilsvarende adgangsbestemmelser. Med denne nye anordning har Flådens skibshefter et ajourført og retsgyldigt dokument som grundlag for deres deltagelse i hævdselsen af dansk suverænitæt i fredstid. En opgave, som jeg ved, de vil udføre med beslutsomhed og værdighed på samme måde, som de i øvrigt – uanfægtet af eventuelle provokationer – ved rolig og besindig, men bestemt optræden vil demonstrere vor ret til tilstedeværelse overalt på det åbne hav.

Udvidelsen af vor fiskerigrænse fra 12 til 200 sømil vil resultere i en væsentlig aktivitetsforøgelse inden for Flådens inspektionstjeneste. Aktivitetsforøgelsen vil primært omfatte de grønlandske og færøske farvande, men må også forudses at skulle omfatte Nordsøen og Skagerrak, ligesom inspektionstjeneste i øvrige danske farvande samt Østersøen ikke for nærværende kan udelukkes.

Jeg har med tilfredshed noteret den almindelige forståelse for tilvejebringelse af det til løsning af disse omfattende opgaver nødvendige materiel og personale. Det er mit indtryk, at de nødvendige midler til løsning af de øgede fredstidsopgaver vil blive bevilget uden for det egentlige forsvarsbudget, således at vedvarende udvidelse af opgaver og indsats ikke kommer til at udhule budgettet.

Ved de forventede dispositioner bevarer man Flådens evne til at være et militær-politisk instrument, hvis ultimative opgave naturligvis er en egentlig krigsmæssig indsats, men hvis virke i høj grad også er påkrævet i situationer mellem egentlig krig og egentlig fred til sikring af regeringens handlefrihed.

Skont året 1976 på flere områder stadig har vist en betænkelig situation for søværnet, blandt andet på grund af endnu uovervundne virkninger af tidligere nedskæringer, så har der også været forhold af positiv karakter, som bør fremhæves. Dette gælder i særlig grad forholdene omkring tilgangen af nyt materiel.

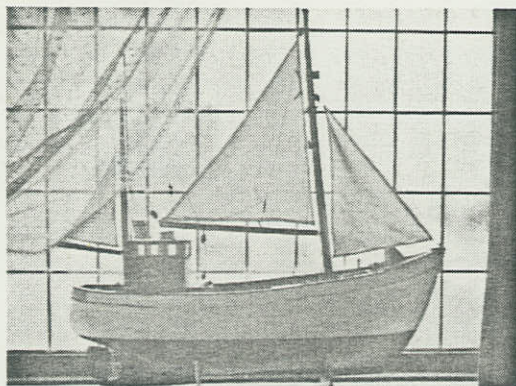
Indrangeringen af de nye torpedo-missilbåde af Willemoes-klassen skrider planmæssigt frem med leverings-, udrustnings- og kommandohejsningsterminer, der overholdes. Willemoes-klassen har på havet vist fuldt ud at tilfredsstille de operative og tekniske krav, vi stillede til en hurtiggående og sødygtig våbenplatform.

Tilsvarende har inspektionsskibet Beskytteren på sit første togt i grønlandske og færøske farvande indfriet de forventninger, vi havde til 2. generation af inspektionsskibene.

Opfyldes forhåbningerne til et nyt forsvarsforlig, og får søværnet desuden tildelt de midler til den udbyggede fiskeriinspektionstjeneste, for hvilke der synes politisk baggrund, kan vi se frem til en inspirerende tjeneste, hvor vi foruden løsning af vore store fredstidsopgaver vil kunne uddanne os til og være beredt på effektiv indsats i krisesituationer og under krigsforhold.

Den positive indstilling til tjenesten, som jeg også i det forløbne år har konstateret overalt i søværnet, forventer jeg gentaget som en aktiv og god indsats i det nye år . . .

S. Thostrup

Grenå-fiskekutter af hajtypen. – Model i marinestuen

Marinestuens langfartsvæg prydes af blandt andet lanterner, teleskopkikkert, kronometer, flynderlog, sekstant og oktant. De sidstnævnte har gjort turen rundt Kap Horn.

Marinestuen i Grenå

Afdelingens næstformand, Jørgen Mortensen, fortæller, at Hotel Grenå Strand, der nu ejes af Henry Sørensen, har huset marinestuen siden dens oprettelse 23. maj 1937. Det er et hyggeligt lokale med mange smukke maritime dekorationsgenstande, blandt hvilke øjet straks fanges af en dejlig model af en Grenå-fiskekutter der står i skarp silhouet mod de blyindfattede ruder. Den er skænket af restauratør L. J. Sørensen, Grenå. På »langfartsvæggen« hænger navigationsinstrumenter, blandt andet en sekstant og en oktant, der begge er over 100 år gamle og har passeret Kap Horn sammen med den nuværende formands bedstefar. Minebøssen i hjørnet er skænket af Grenå Motorfabrik.

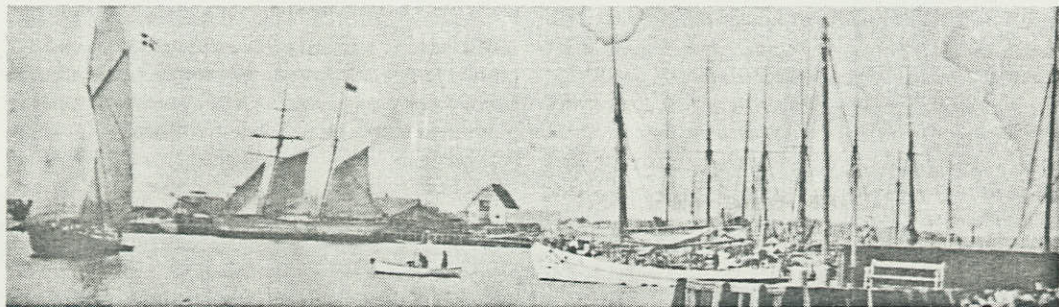
Blandt malerierne må fremhæves et billede af det femmastede skoleskib »København«, skænket af fru W. Ovesen, Randers, og et motiv fra kanonbådskrigen

Formand Nellé Jacobsen og næstformand Jørgen Mortensen, tidligere medlem af hovedbestyrelsen, diskuterer konstruktionen af det lille tempel, der bærer marinestuens dirigeringsklokke.

modtaget fra Søofficersforeningen i København. Det er kopi af en original tilhørende arveprins Knud. Af særlig lokal interesse er et meget stort og et meget gammelt fotografi fra Grenå havn i 1907. Det er en gave fra tobakshandler Willy Nielsen og viser den sejlførende postbåd ført af »Postpeter« på vej ud af havnen.

»Postpeter« krydser ud fra Grenå Havn.

Det varede ikke længe, før helikopteren fik kælenavnet »Fårelusen«.

Fårelusen og Vædderen

– Fiskeriinspektionens forlængede arm

Af kommandørkaptajn Kaj Nolsøe Bang. Gengivet med tilladelse fra DF Information nr. 3, 1976, udgivet af A/S Det Dansk-Franske Dampskibsselskab.

Efter forstærkede krav fra færøsk og grønlandsk side om forbedring af fiskeriinspektionen i søværnets to vigtigste ansvarsområder i Nordatlanten og Davisstrædet blev det af regeringen i begyndelsen af 1960'erne vedtaget at lade fire nye inspektionsskibe bygge på civile værfter.

For marinen var det nok så væsentligt, at disse skibe, der konstrueredes med de opnåelige erfaringer fra »Hans Hedtoft«-katastrofen, blev bekostede af civile budgetter. De militære ville ikke have kunnet bære den åreladning, som 25 millioner kroner pr. skib beløb sig til.

Bortset fra de mange tekniske fremskridt og forbedringer, som de nye skibe fremviste, var det et særligt område, hvor skibene var anderledes end deres forgængere i det nordlige Atlanterhav. Dette område var ubetinget skibenes »forlængede arm«, helikopteren i hangaren på agterdækket.

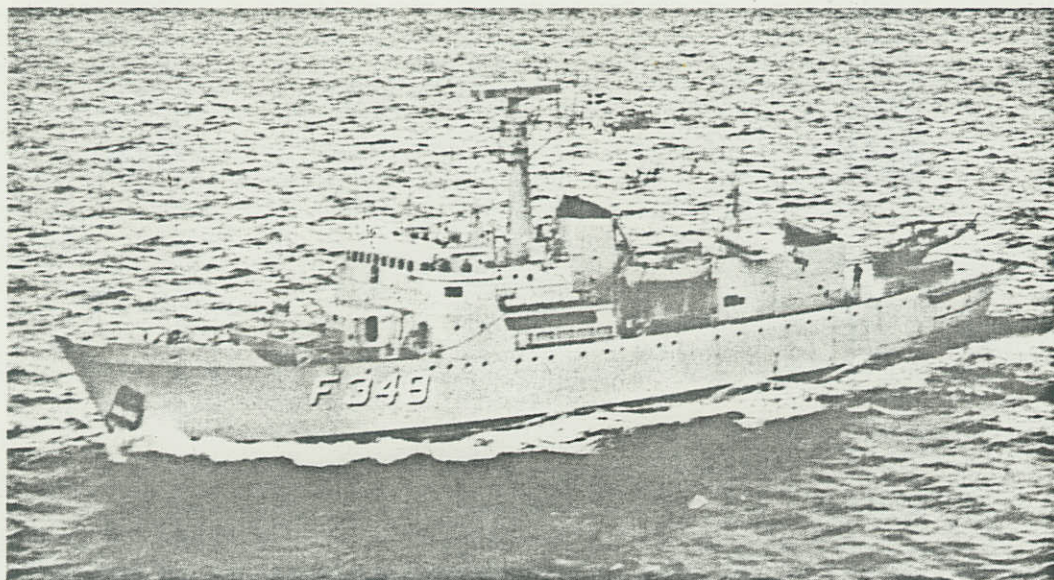
Da jeg i april måned 1963 fik udkommandoen som chef for »Vædderen«, det første af de nye inspektionsskibe, der skulle optræde i færøske farvande, blev heli-

kopteren betragtet som en monstrem og en kilde til alvorlig ængstelse.

Velkendt med de udfordringer, som Nordatlanten kunne stille i vejræssig henseende, vurderede jeg skibets begrænsede landingsplatform agter med den største skepsis. Det hjalp ikke på denne skepsis, at velmenende kolleger sjældent undlod at fortælle mig, at »den helikopter ville jeg snart smide væk«. Ingen troede rigtigt på, at man fra et så relativt lille skib ville være i stand til at operere helikoptere i så urolige farvande som de færøske, og denne skepsis bredte sig beklageligvis i skibet i de første dage efter kommandohejsningen.

De eneste, der ikke nærede denne følelse, var luftfartøjets piloter og teknikere.

Efter at have set, med hvilken virtuositet disse piloter opererede den lille franske »Alouette«-helikopter, og hvorledes de med beundringsværdig præcision landede på grill-risten midt i landingsplatformen, begyndte mine bekymringer for disse unge mænd hastigt at svinde, og da jeg havde iagttaget deres færdigheder, som de havde erhvervet gennem en lang og indgående uddannelse i USA, begyndte jeg at modsige mine kolleger, hver gang de fremsatte skeptiske udtalelser om de operative muligheder i dette nymodens monstrem.

Inspektionsskibet »Vædderen« – med sin lus i pelsen.

Blot 14 dages søtræning, hvor helikopterflyvningerne var daglige foreteelser, gav mig den væsentlige opfattelse, at her havde vi virkelig fået en særdeles effektiv forlænget arm, som ville vende op og ned på alle tidligere opfattelser af skibenes effektivitet i den færøske inspektion.

Piloterne var simpelthen fabelagtige i deres færdigheder.

Det var imponerende at se den lille helikopter bide sig fast med sin særligt konstruerede harpun på stålristen, således at luftfartøjer kunne sikres midlertidigt selv under anseelig slingerage, indtil betjeningsmandskabet havde fuldført den endelige fastsurring.

Der var selvsagt visse restriktioner for landingen i relation til skibets duvning og krængning, men selv om vi lå i et uroligt område, hvor disse restriktioner hyppigt måtte overskrides, hang helikopteren over landingsdækket og afventede det tidspunkt, hvor skibet i nogle øjeblikke var så roligt i søen, at det skønnedes forsvarligt at foretage landingen. – Piloterne erhvervede sig en fabelagtig rutine i netop denne landingsteknik.

Blåsevejr, som i farvandene omkring Færøerne ikke så helt sjældent når orkanstyrke, var ingen hindring i sig selv for afvikling af helikopteroperationer, men det er indlysende, at vi kun anvendte helikopteren under sådanne vejrforhold, såfremt der var tale om redningsaktioner eller livsvigtige sygetransporter.

I sådanne situationer gik inspektionsskibet ind i en fjordmunding, hvor søen var nogenlunde rolig, og afløj her sit luftfartøj. Efter fuldført flyvning foregik landingen samme sted.

I den egentlige fiskeriinspektion blev helikopteren meget hurtigt et afgørende aktiv. De britiske trawlere, som havde udviklet et ret så effektivt rapporteringssystem med hensyn til indbyrdes orientering om inspektionsskibets position, kunne nu aldrig mere vide sig sikre, og de hadede det lille luftfartøj af et godt hjerte. Dette kan bevises af en aflyttet samtale mellem to trawlerskipper, hvor den ene sagde: »If that bloody chopper one day goes down in the sea, don't play heroes – let them drown«.

Så vidste vi, hvad vi havde at rette os efter.

Selv om en lovovertrædende trawler lå uden for skibets radardækning, kunne helikopteren ved at hænge lodret over trawleren måles på skibets radar på grund af højden og derved indgå som et led i bevisførelsen mod ulovligt fiskeri.

Også i redningstjenesten tjente disse små luftfartøjer hurtigt deres sporer. Efter deres indsættelse behøvede beboerne på utilgængelige øer ikke mere at nære frygt for alvorlige sygdomme. Helikopteren var på stedet, når det var påkrævet.

Helikopterens indsættelse under en flyveulykke på Myggenæs, hvor et islandsk rutefly styrtede ned, var ubetinget årsag til, at i hvert fald to menneskeliv blev reddet. Desuden medvirkede den til at overføre de sårede i pendulfart fra Myggenæs til inspektionsskibet, som lå i læ af øen.

Enhver skepsis med hensyn til operationer med helikopter fra mindre skibe i urolige farvandsafsnit blev totalt bortvejet. – Inspektionen havde fået en forlænget arm.

Kaserneliv og kasernesprog

I dette udtog af min dagbog må jeg forberede læseren på, at der vil optræde en del grimme skrubbudser, som tildels er blevet forbigået i det foregående. Det var især en af befalingsmændene, der havde et overdådigt ordforråd, og man må endelig ikke tro, at jeg forsøger at overdrive. Tværtimod havde han et antal gloser, som jeg vil modstå fristelsen til at gengive.

På kasernen var tordentale en hverdagsbegivenhed. Vore opdragere havde den overbevisning, at en ordre ikke indgød respekt, medmindre den indbefattede en saftig ed.

Hvad der harmede os mest var naturligvis, at vi ikke turde give tilbage med samme mønt.

Udpudding fandt sted kl. 06.30, hvorefter hængekøjerne blev surret. Vi skulle jo stadig føle, at vi var til søs. Dernæst vaskede vi os. Fra kl. 07.30 til 08.00 var der fritstående gymnastik i kasernegården. Det foregik mest med løb og trav, ret- og rørstillinger osv. Efter dette var der 5 minutter til omklædning i hvidt drejlstøj, og så skulle der arbejdes. Mit job bestod i rengøring på Nyholms hovedvagt. Fra kl. 09.15 til 09.45 havde vi frokost, og derefter kom den uundgåelige mønstring fra kl. 10.00 til 11.30 med et kvarters rengøring, derefter øvelser i den sædvanlige rækkefølge. Om eftermiddagen hentede jeg overkanonerens mad hos konen i Nyboder – en dejlig slentretur.

Vi var vel et par hundrede mand på kasernen. Chefen hed Bojesen og næstkommanderende Benzon. Desuden var der to premierløjtnanter og to kaserneløjtnanter. De sidstnævnte var avanceret fra underofficersrækken og kunne ikke stige højere i graderne.

Vore to kaserneløjtnanter, »Dragonen« på min afdeling og »Droskehesten« på den anden afdeling, havde hver deres 24 timers vagt på kasernen, hvor de overnattede.

Under kaserneløjtnanterne stod to kasernesergenter, der fungerede som marinepoliti og havde alt med straffegaster at gøre. En kanonér, »Sølvkaninen«, tilså alle vore øvelser under løjtnantens opsig, og en overbådsmand holdt orden på robådene i flådens leje. Desuden var der seks underkanoner og underbådsmand, der fungerede på vagtkontoret og ved ledelsen af vore øvelser.

Selv havde jeg som tidligere omtalt vagt hvert andet døgn oppe i Nyhavns kran og opholdt mig hvert andet døgn på kasernen.

I dag vil de fleste, som har en sund humoristisk sans, vel nok trække på smilebåndet af den type af gamle underofficerer, hvis vigtigste disciplinære middel var en stor kæft. Os dulmede det også at se det komiske i

situationerne, men det gik bare ikke an at vise det åbenlyst.

Under mønstringen den 24. november havde Dragonen modtaget de sædvanlige meldinger fra sine underordnede, og nu skridtede han runden af sammen med sin bøddel, Sofus. Dragonen kunne vejre alt unormalt, og hans øreblik observerede straks, at »lille Krølle« stod og grinede. Han var af den type, der kunne more sig over alt og intet.

Dragonen stod i et spring foran synderen, hvid af raseri og skreg: »355, hvad Satan i Helvede griner De af? – Hvad i Djævelens skind og ben har De at more Dem over?«

Krølle blev overvældet af sin komiske sans, og hans svar: »Ingenting«, blev fremstammet midt i et latterudbrud.

»I Helvedes navn«, brølede Dragonen. »Hvad har sådan et kvaj at grine af? Grin Fanden i vold i fritiden, men Satan gale mig ikke her. – Har De forstået for hede hule Helvede? – Sergent noter den mand!«

Bøddelen grifled i sin protokol, og Krølle fik nægtelse af landlov tre gange. Det var endda billigt sluppet.

Det kunne virkelig være svært at beherske sig, når man fik sådan en balle skidt hældt over hovedet, og engang var det lige ved at gå galt for mig selv.

Den 26. november havde vi geværeksercits under »Jernhenrik«, der, ligesom Dragonen, var berygtet for sit ordforråd.

En kraftig ed kan nu og da være på sin plads, men det er utåleligt at høre gang på gang at man er et kvaj, når man betragter sig selv som et menneske.

Den dag var Jernhenrik i meget dårligt humør fra starten, og vi andre var sløve af den dumme eksercits. Til sidst blev jeg træt af at høre, at vi ikke duede til noget og gik uvilkårligt over til slow motion.

Ved hver ordre, som Jernhenrik gav, var jeg lidt bagefter. Han brugte en frygtelig kæft, og til slut pillede han mig ud af geledet for at give mig en rigtig stroppetur.

Med en befalingsmand bag mig og Jernhenrik foran skulle jeg rigtigt hegles igennem. Jeg kogte af raseri og blev stædig som et æsel. Til sidst smed jeg geværet lige for fødderne af Jernhenrik.

Kaserneløjtnanten måbede, men i samme øjeblik blev jeg klar over, at hvis jeg ikke beherskede mig nu, ville det få uoverskuelige følger.

»Hvad Fanden gør De mand?« brølede Jernhenrik.

»Undskyld, det gled ud af hånden på mig«, svarede jeg.

»De må Fanden stejle mig være komplet idiot. – Tag geværet op for Helvede«, brølede han.

Jeg samlede geværet op og stod ret, men naturen gik igen over optugtelsen et øjeblik, og i mit raseri mumlede jeg: »Nu kan det sgu snart være nok«.

Resultatet blev en helt enestående salve af skældsord, som jeg ikke vil spilde plads på at citere her. Med skam må jeg indrømme, at jeg rystede i bukserne for konsekvenserne af mit frispog, medens jeg på den anden side var så rasende, at jeg var lige på spring til at give ham en i synet.

Heldigvis gik optugtelsen over naturen, og heldigvis var timen forbi, og der blev ikke noget efterspil.

Jeg bliver nødt til at omtale endnu to episoder af lignende art, for at vise, hvorledes der i disse kraftige konfrontationer altid var et spil om beherskelse – ikke blot for den arme synder, som fik skarnbøtten i hovedet, men også for den ssvolvende befalingsmand.

Den 27. oktober fik vi en overraskelse til morgenmønstringen: Ingen anden end selveste nummer 317 dukkede op i geleddet. Han var godt sur i masken, og det var vel heller ikke underligt, for han havde lige overstået 2x3 dages vand og brød i arresten. Men tro endelig ikke, at han var kuert. Hans eddikefjæs varslede ilde. I øvrigt sympatiserede jeg ikke med fyren, for han var virkelig en barsk kværlant.

Som sædvanlig skridtede Dragonen fronten af med Sofus ihælene. Han standsede ud for nummer 317 (det var hans kasernenummer), som stod rank med tuden lige i vejret og med et sarkastisk grin.

»Nummer 317, De har jo ikke fedtet sko for Helvede!« brølede Dragonen.

»Næ, jeg var ovre i Nyholm, så der var ikke tid«, svarede 317.

Dragonen gloede olmt, og Sofus åbnede protokollen, og så tordnede Dragonen: »Ikke tid – hvad Satan tror De, dette her er – ved Gud i Himmelen, det er en renlighedsparade, og så skal De Fanden gale mig stille reglementeret påklædt!«

»Javel hr. løjtnant«, lod svaret med et hånligt grin, som straks blev besvaret med:

»Sergent, notér den mand! Han skal stille til mønstring efter middag og stille igen til aften velbørstet og med fedtede sko«.

Sofus noterede, og 317 trak hånligt på skulderen og mumlede for sig selv »pisselort«.

Den mumlen var lidt for tydelig, og Dragonen var lige ved at gå fra snøvsen. Det brøl han gav, kunne høres over hele gårdspladsen:

»Hvad Satan i Helvede siger De mand? – stå ret for Satan, når jeg taler til Dem!«

317 stivede sig af, men hans grin blev endnu mere flabet: »Når jeg skal fedte sko, så kan jeg vel ikke undgå at fedte strømper også«, kom det med et uskyldigt grin,

og så hældede han hovedet til siden, som om han håbede på at få en øretæve.

»Når jeg beordrer, at der skal fedtes sko«, skreg Dragonen. »så skal De den onde gale mig fedte sko – jeg skal Fanden lyne mig nok lære Dem at lystre, det kan De den onde hvisle mig bande på i syv hule Helvede. – Hvor gammel er De?«

»26 år hr. løjtnant«.

»I Helvedes navn, så burde De den onde stejle mig vide bedre besked end at opføre Dem som en tølper – stå ret for Satan – træd af for Satan!«

Nr. 317 stak endnu engang tuden til vejrs med et bredt grin, klaskede hælene sammen, førte højre arm op til honnør og trådte ind i geleddet igen.

Gang på gang opstod der episoder af lignende art med nr. 317, der var kommet skævt ind på tilværelsen og havde svært ved at få venner, men som aldrig lod sig knække.

Foruden nr. 317 var der i vor store flok yderligere et par stykker, som havde pådraget sig underofficerernes bevågenhed og blev overfuset og sjoflet på det groveste, når der var den mindste anledning til det. Det skal indrømmes, at de til gengæld havde oparbejdet en ligegyldighed og foragt for deres overordnede, blandt andet i forventning om, at en officer måske en dag ville forløbe sig.

Blandt vore kammerater var en sønderjyde, som for ikke så længe siden havde været med til at vælge sig hjem til Danmark. Vi morede os tit over hans sjove dialekt og var vel næppe så gode kammerater, som vi burde være. Han havde til gengæld valgt at spille naiv og lidt dum. En dag var hans afdeling til geværvøvelse under ledelse af et par underofficerer, og Sønderjyden var i samme situation som jeg: Den evige eksercits og befalingsmændenes hån gjorde ham sløv og trodsig. Kanonéren hersede med staklen, og til sidst tabte han tålmodigheden og råbte rasende: »Dit Satans ærkefjols! Jeg kan den onde gale mig godt forstå, at du er et bondekvæ – født sønderjyde, hva? – I er Fanden brodere mig da heller ikke rigtige danskere!«

Det var nok lige, hvad sønderjyden havde ventet på. Han gloede lidt på kanoneren: »Nå, det sejer do – ett dansker? – Hva ska a så mæ det her skidt?« drævede han og lagde sindigt geværet ned på jorden, vendte bagdelen til den måbende kanonér, trådte ud af geleddet og sjokkede op mod kasernen.

Sønderjyden meldte sig til Dragonen, og hvad de talte om, ved jeg ikke, men kort efter gik de over til næstkommanderende. og gardinerne blev trukket for vinduerne.

Kort efter blev sønderjyden hjemsendt i civil – uden dom eller straf.

Kanonéren så vi ikke mere til. Efter sigende blev han degraderet til underkanonér og sendt til søs.

Fra hovedbestyrelsen

Sendemandsmødet 1977

Mødet vil som tidligere nævnt blive afholdt af Hørsholm-Rungsted afdeling. Tidspunktet er rykket frem til 7. og 8. maj, og mødestedet bliver Sjælsmark Kaserne, hvor man (om ønsket) kan overnatte for 10 - 12 kroner under almindelige kaserneforhold. I næste nummer af »Under Dannebrog« og i et cirkulære direkte til afdelingerne vil man sammen med det endelige program for sendemandsmødet formentlig også kunne give orientering om muligheden for hotelreservation i nærheden af mødestedet.

Fra Norges Orlogsforbund

På Orlogsforbundets landsmøde i Oslo den 25. september blev Bjarne Knutsen efter eget ønske løst fra sit hverv som forbundssekretær gennem 23 år, skriver Yngve Eyoll. Bjarne Knutsen bliver blandt mariners folk i Norge ofte omtalt som »krumtappen« i orlogssagen. Hans styrke ligger i ærlighed, saglighed og organisationstalent.

Han var med til at starte Norges Orlogsforbund i 1949 og blev forbundets første sekretær i 1953. Yderligere var han i en periode Orlogsforbundets formand, indtil forbundet fik en præsident, og Bjarne Knutsen atter overtog forbundssekretærstillingen.

Bjarne Knutsen er dekoreret med Marineforeningens hæderstegn, de svenska militära kammeratföreningers æreskors, Flottans Måns hæderstegn, Norges Orlogsforbunds højeste udmærkelse »Det gyldne anker«, flyvevåbnets soldaterforenings guldmedalje og Norges Orlogsforbunds plakette nr. 1 med inskription. Han var medlem af Tordenskjold-komiteen til rejsning af en mindesten over søhelten i Gleidingen, formand for lovkomiteen og formand for ordenskollegiet fra dets start i 1962. Desuden medlem af redaktionskomiteen samt rejseleder for alle arrangementer til de skandinaviske soldater- og orlogsforeningsstævner m.m.

Bjarne Knutsen var også indehaver af Kong Olavs deltagermedalje for sin indsats i modstandsbevægelsen i 1940-45.

Hilsen fra Bjarne

Med mange hilsener til alle skriver Bjarne Knutsen:

»Når jeg nu efter 27 års aktivt arbejde for orlogssagen i Skandinavien har lagt årene ind, er det naturligt, at mine tanker går til alle, som jeg er kommet i kontakt med i vore fælles bestræbelser for orlogssagen.

Ingen nævnt og ingen glemt, plejer vi at sige, men må det være mig tilladt alligevel at nævne to, som har sat deres dybe spor. Den ene er Honnens de Lichtenberg,

landssekretæren i Marineforeningen. Han var den store fanebærer, som havde en betydelig andel i tilrettelæggelsen af orlogssagen i Norge. Som et synligt bevis for vor taknemmelighed blev han den første, som fik tildelt Orlogsforbundets højeste udmærkelse »Det gyldne anker«.

Den anden er Marc Giron, formand for »Flottans Män« og »De svenska Militära Soldaterföreningar«. Han gik særligt ind for en sammensvejsning af de skandinaviske orlogsfolk og blev ligeledes hædret med »Det gyldne anker«.

Denne anledning benyttes til at takke for et godt kammeratligt og behageligt samarbejde gennem alle disse år og til at bringe gode ønsker for fremtiden.

Dette skal ikke være nogen gravtale. – Det er meget muligt, at jeg endnu i lang tid fremover vil give min mening til kende.

Bjarne

Vor nye kontordame

Med udgang af året måtte fru Ella Sarauw af private grunde slutte som medarbejder ved Marineforeningens hovedkontor.

Heldigvis har vi fået en ny kontordame, som skulle have de bedste forudsætninger for at føre arbejdet videre i administrationen, og for at forstå den særlige atmosfære, som svæver over vor mærkelige blandede flok. Der er sikkert ikke så få af vore medlemmer, der under orlogstiden sejlede sammen med fru Eva Bangs far, kvartermester Johannes Liljeborg. Fru Bang har desuden tidligere gennem en periode på 15 år været knyttet til Handelsministeriets søfartsafdeling.

Nordisk kammeratstævne 1977

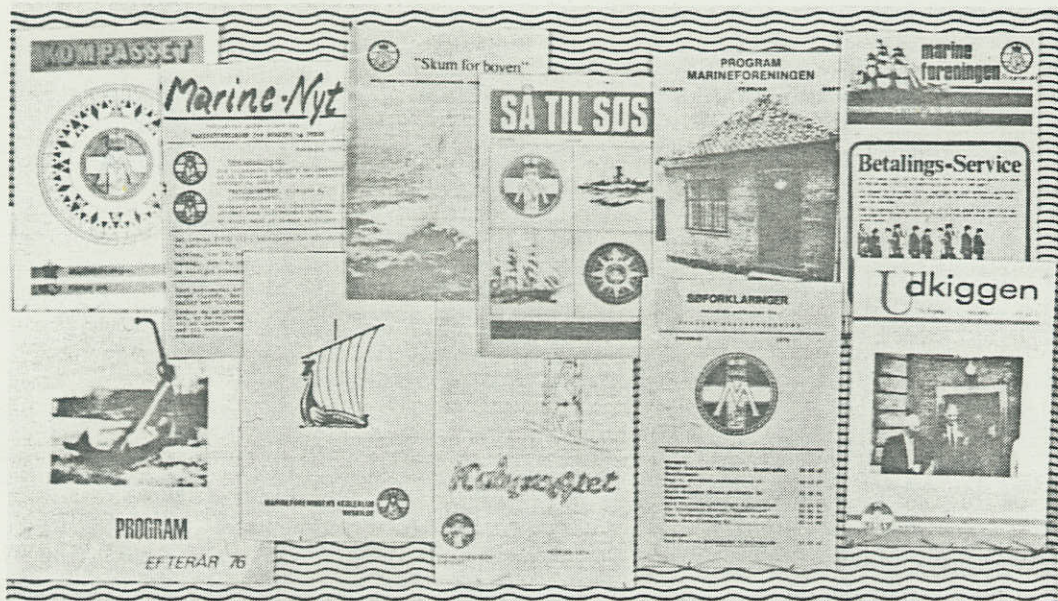
De svenske militære kammeratforeningers samarbejdskomité er vært for det 16. nordiske fællesmøde, der vil finde sted i Ystad den 25. - 28. august 1977.

Næste nummer af UD

Artikler og illustrationer til »Under Dannebrog« nr. 2, 1977, skal være redaktionen i hænde senest 15. marts. Vigtige meddelelser fra afdelingerne har dog en uges ekstra respit.

Oplysninger om medlemmernes runde dage, som ønskes optaget i bladet, bedes meddelt i meget god tid.

Afdelingerne er velkomne til at sende en fødselsdagsliste, der dækker hele året. Under Dannebrog vil da medtage en passende portion i hvert nummer.

Afdelingernes lokale blade og programmer. Øverst fra venstre: Korsør, Horsens, Frederiksberg, Glostrup, Helsingør og Slagelse. Nederst fra venstre: Hørsholm, Roskilde, Ebeltoft, Kolding og København.

Fra afdelingerne

FREDERICIA

Der foreligger stadig intet direkte fra afdelingen, men distriktsformand Mogens Burcharth oplyser, at der atter er kommet liv i foreningen, som har problemer med at få etableret en marinestue.

FREDERIKSBERG

I bladet »Skum for boven« fortæller Køler Court, at den tidligere averterede minefest var lagt op til »det helt store«, hvad den også blev. Den 10. november arrangeredes en bingo-aften, og 11. december var organiseret en juletræs- og pakkefest for hele familien med festlig spisning, julemand, gaver til børnene og dans for de voksne. Den første sammenkomst i det nye år var en kammeratskabsaften den 12. januar.

FÅBORG

Den 12. februar afholdtes den ordinære generalforsamling i Diernæs forsamlingshus kombineret med fælles-spisning sammen med damerne efterfulgt af musik og dans.

GENTOFTE

Afdelingens formand, S. E. Fabricius, oplyser, at man den 4. november havde en sammenkomst i Københavns Amatørsejlkub, hvor kaptajn J. D. R. Geisler fra DFDS

fortalte om sine oplevelser i England under sidste verdenskrig, hvor han blev et samlingspunkt for danske søfarende og et bindeled for disse til de britiske myndigheder. Den 2. december var der indkaldt til andespil i de samme lokaler. Familien var inviteret med, og der startedes med et festmåltid.

GLOSTRUP-TÅSTRUP

På fremtrædende plads i »Så til søs« opfordrer bestyrelsen alle medlemmer til at benytte et fremsendt girokort og sende et beløb til støtte for ombygning af »Kahytten«. Den 4. november havde man en sammenkomst med fælles spisning og fremvisning af farvefilmen »Kongerevu i Århusbugten«, og den 13. november arrangeredes fødselsdagssejlad med en af Scarlet-bådene, der transporterede deltagerne to gange frem og tilbage mellem Tuborg Havn og Landskrona. Til årets sidste sammenkomst mødte alle deltager i Kahytten iført nissehue og medbringende en julepakke til ca. en tier. Der blev spillet julebingo.

13. januar afholdtes en nytårs-sammenkomst med hygge, løjer og bingo. Programmet for anden halvdel af sæsonen omfatter i øvrigt ordinær admiralforsamling efterfulgt af fællesspisning den 3. februar og muligvis en forårsfest.

Skyttelaug et afviklede sin store årlige vildtskydning den 15. november. Som sædvanlig var damerne med og

konkurrerede i pilekast. I øvrigt fortsætter skyttelaugets sine regelmæssige pokalskydninger med andre foreninger samt en »åbent hus«-aften, hvor gæstende medlemmer af Marineforeningen kan deltage i en præmieskydning. Alle skydninger finder sted i Glostruphallen.

Sidste nummer af »Så til søs« bringer lykønskninger til: 18/2: Eigil Aktor Sørensen, 45 år. 28/2. K. Hasselflug, 75 år. 2/3: Henning Stub, 40 år. Sidstnævnte, der var næstformand i afdelingen i en årrække, virkede fra 1973 til 1976 som formand for Frederiksberg afdeling, hvor han lagde et stort arbejde for dagen.

HADERSLEV

Her har man lige afholdt en fest med damer om bord i marinestuen på fyrskibet, fortæller distriktsformand Mogens Bucharth.

HELSINGØR

Afdelingens »program« fortæller, at der den 23. oktober blev arrangeret en week-end-tur til Hotel Skydevænget i Stege. 22 personer deltog og havde en vidunderlig oplevelse. Søndag formiddag benyttedes til et besøg i Møn's marinestue. Første sammenkomst i det nye år var en mandeaften med fællesspisning som eneste punkt på dagsordenen. Den 12. februar arrangeredes bingo-spil på Hjemmeværnsgården sammen med damerne, og efter spillet var der dans. Den ordinære generalforsamling er fastlagt til 6. marts. Afdelingen gratulerer til runde fødselsdage: 5. marts: Gunnar Jensen, 60 år. 31. marts: Evald Hansen, 70 år.

HORSENS

Afdelingen har barslet et lille tidsskrift, hvis november-nummer er kommet os i hænde. Her kan man læse, at sammenkomsterne i fremtiden vil kunne afholdes i Fritidscenterets lokaler. Hermed er et stort savn afhjulpet. Den 16. november arrangeredes en foredragsaften, hvor J. Møller Thomsen fortalte om konvojtjeneste under 2. verdenskrig og viste film. Horsens Fritidscenter var også mødested den 6. december for et bankospil, hvortil man også indbød Kvindelige Marinere og Det Maritime Hjemmeværn.

Afdelingens formand, Hans C. Møller, fortæller at distriktsmødet den 6. november afholdtes i afdelingens nye lokaler under forsæde af Mogens Bucharth. En hyggelig lørdag eftermiddag med fint fremmøde.

Afdelingen lykønsker til runde fødselsdage: 10/3: Barbermester Wilhelm Bech, 75 år. 12/3: Direktør Orla Jonassen, 70 år. 18/4: Direktør Folmer Hansen, 70 år.

HØRSHOLM-RUNGSTED

Programmet omfatter ulkeaftener den første onsdag i hver måned og desuden bankospil hver mandag aften indtil udgangen af marts. Yderligere blev der indbudt til fastelavnsfest og karneval den 19. februar i Byengens Selskabslokaler i Kokkedal. Generalforsamlingen er fastlagt til den 24. februar.

KOLDING

I samarbejde med den lokale sømandsforening afholdtes den 4. november andespil i lokalerne på Staldgården, og den 3. december samledes man igen – med damerne – til festmåltid i marinestuen. Traditionen tro holdtes også i marinestuen en optakt til julen for medlemmer med familie. Her var juletræ, gløgg og æbleskiver med syltetøj. Der er i øvrigt planlagt generalforsamling til 16. februar og vinterfest den anden lørdag i marts.

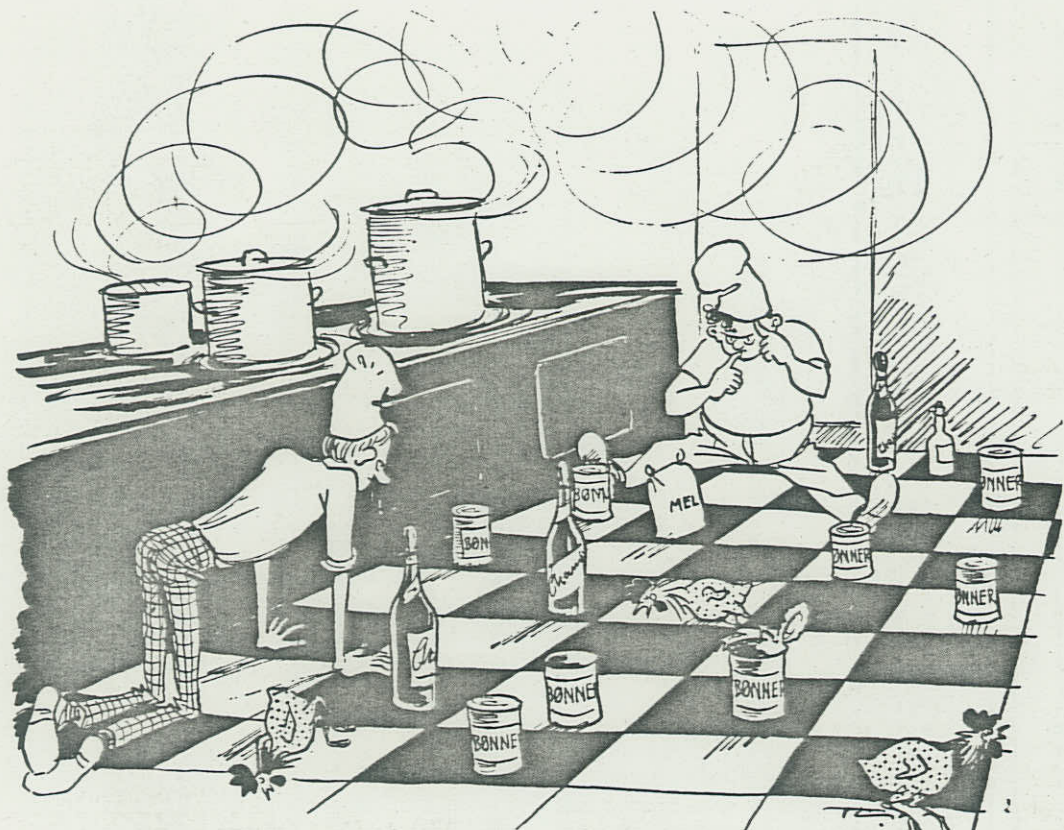
Mogens Bucharth fortæller i sin distriktsrapport, at medlemmerne af afdelingens bestyrelse til stadighed har meget at gøre med planlægning af møder og udflugter, hvor først og fremmest fartøjet »Marina« indgår som et godt aktiv med virkelig faglig og praktisk aktivitet for mange af medlemmerne. Da fartøjet også benyttes ved udlejning til andre foreninger i Kolding, har man oplært et antal medlemmer som fast besætning på fartøjet. Indtil videre har man 3 maskinfolk og 3 skipperer som er i stand til at holde skuden på rette kurs. To gange i efteråret har »Marina« lagt skrog til pilketure i Bæltet, og begge ture er faldet heldigt ud og har været velbesøgte.

Til en film- og kammeratskabsaften på Staldgården den 28. januar var det lykkedes ved særlig velvilje fra den svenske konsul at fremskaffe filmen om regalskibet »Wasa«. Filmen fortæller om skibets hævning og konservering. Til samme aften havde man fremskaffet filmen »Dage på Fulton«, hvor man følger en skoleklasse, der prøver sømandslivet i en tremastet skonnert.

KGS. LYNGBY

En cirkulæreskrivelse fra bestyrelsen fortæller, at der i de sidste måneder har været stor aktivitet på »Lottenborg«, hvor man den 20. november afholdt et kæmpe-bankospil med efterfølgende fællesspisning og musik til hygge og dans. Den 16. december afholdtes den traditionelle julestue, og 6. januar samledes man om torskespisning. Den bevæbnede afdeling havde mesterskabskydning 12. november og juleskydning 14. december.

Jørgen Mortensen oplyser, at generalforsamlingen afholdes den 21. februar med vigtige sager på dagsorde-

– Se nu at få dig bestemt. Springerne skal i gryden senest om et kvarter.

nen. Den 24. marts holdes igen kammeratskabsaften på Lottenborg med foredrag af sømandsforfatteren Knud Andersen, der vil fortælle om en verdensomsejling med »Monsunen«. Efter foredraget, der ledsages af lysbilleder, vil eksperter fra flotille 363 demonstrere nogle af hjemmeværnets nye håndvåben.

Afdelingen har mistet sin æresformand, æresmedlem, forhenværende sognefoged Chr. Møller-Pedersen, der var medstifter af afdelingen den 4. april 1944 og formand i de første 12 år. Møller-Pedersen var stærkt optaget af kontakten mellem de nordiske lande og fik oprettet venskabsforbindelse med afdelingen af »Flottans Män« i Halmstad. Denne forbindelse kan i år fejre sin 30-årige beståen. Afdelingen sænker flaget for Chr. Møller-Pedersen og vil holde hans minde i ære.

Der bringes i øvrigt en lykønskning til runde fødselsdage: 25/2: Åge Petersen, 70 år. 21/3: Hans Nielsen, 70 år. 15/4: Einer Larsen, Hellerup, 75 år. 26/4: Karl Petersen, Virum, 75 år.

KORSØR

»Kompasset« byder velkommen til ni nye medlemmer og giver i øvrigt et billede af afdelingens aktivitet. Her

berettes blandt andet om efterårsfesten, som til trods for dårligt vejr samlede ca. 100 deltagere til fællesspisning og dans. Desuden overrasktes nålen til en del nye medlemmer og 25-års tegnet til en af de gamle. Man havde naturligvis også en juletræsfest for medlemmer med familie og gæster. For at give også de fjerntboende en chance for at deltage, blev der arrangeret buskørsel før og efter festen i Tårnberg Forsamlingshus. I marinestuen havde man den 26. januar en sammenkomst med fællesspisning og skydning til »muggen«.

KØBENHAVN

Den 7. oktober afholdtes medlemsmøde på Marinekaserne København, fortæller »Udkiggen«. Programmet omfattede blandt andet fremvisning af filmen »Orlogsgast på Grønland« og »Kongerevyen i Århus Bugt«. Det årlige andespil, som afholdtes i Restaurant Roma, havde fin deltagelse og gav et pænt overskud til afdelingens kasse. Samme sted arrangeredes den 2. december julehyggeaften med fællesspisning og dans.

I Marinehjemmeværnets hus på Holmen mødte man den 13. januar for optagelse af nye medlemmer, og

pastor Ørsted fortalte om sejlturen til Amerika med kongeskibet Dannebrog. Også medlemsmødet den 2. februar fandt sted på Holmen. Til denne aften var det lykkedes at få skipper Mogens Frohn Nielsen fra »Fulton« til at komme og fortælle om skibet, om arbejdet om bord for ungdommen.

Skyttelaugets medlemmer har træningsaften hver anden uge og har desuden den 7. december arrangeret en juleskydning, hvor alle afdelingens medlemmer var inviteret med.

MARSTAL

Den årlige generalforsamling fandt sted 22. januar. Ved denne lejlighed trak Hans Pedersen sig tilbage fra bestyrelses- og formandsposten. I hans sted blev som bestyrelsesmedlem valgt hotelejer R. Jepsen, medens O. Galatius blev valgt til formand.

Galatius oplyser, at afdelingen ved festen efter generalforsamlingen fik skænket et maleri af J. Christiansen fra Svendborg afdeling. Det forestiller bugserbåden Hermes af Århus. I marinestuen hænger i forvejen tre af maskinmester Christiansens smukke marinemalerier, som han tidligere har skænket til afdelingen.

NÆSTVED

Jens Christensen skriver, at efterårets arrangementer var vellykkede. Der var rekorddeltagelse i andespillet i november, hvor man blandt andet havde gæster fra Skælskør afdeling. Vinterens aktiviteter er i fuld gang. Det seneste arrangement var en mandeaften den 11. januar og generalforsamlingen den 16. februar. Lejligheden benyttes til at sende en ekstra fødselsdagshilsen og tak for mange års strålende indsats for afdelingen til fhv. kontorbestyrer Eigil Nielsen, som den 3. januar fyldte 80 år. I øvrigt lykønskes til runde fødselsdage: 9/3: Tjener Leif Rasmussen, 50 år. 1/4: Forfatter Kjeld Morgendahl, 50 år. 3/4: Maskinarbejder Bent Jacobsen, 50 år. 7/4: Arbejdsmand Kjeld Ditlevesen, 50 år. 10/4: Typograf Svend Nielsen, 50 år.

ODENSE

En cirkulæreskrivelse fra bestyrelsen i oktober bekendtgjorde, at afdelingen den 4. november arrangerede andespil i vandrehjemmets lokaler på Kragssbjerggården – med efterfølgende kaffebord. I samarbejde med soldaterforeningernes fællesrepræsentation arrangeredes den 29. november aktuelle film fra østlandene. Det foregik på Odense kaserne, og efter filmene var der let servering i sergentmessen. 7. december samlede man til kammeratskabsaften og julespisning.

Randers afdelings jubilæumsgave til Jydske Ingeniørregiment.

Den ordinære generalforsamling afholdtes 8. februar på Odense kaserne. Efter generalforsamlingen var afdelingen vært ved en let servering.

Afdelingens sekretær Th. Jessen oplyser, at formand Erik D. Fylling den 30. marts fylder 75 år. Fylling har været medlem af afdelingens bestyrelse i 25 år, de to første som kasserer og derefter som formand. I sin tjenestetid i marinen deltog Erik Fylling på »Niels Juel«s togt til Sydamerika, og han har siden bevaret en enestående interesse for Søværnet og Marineforeningen.

PADBORG-GRÅSTEN

Distriktsformand Mogens Burcharth oplyser, at det går meget godt i afdelingen, der har en fin formand og mere end 100 medlemmer.

RANDERS

Afdelingens sekretær, Ejnar Christensen, oplyser at vintersæsonen blev indledt med kammeratligt samvær og fællesspisning i marinestuen. En glædelig overraskelse var deltagelse af afdelingens gamle bådsmænd og æresmedlem, bødkermester Henry Schmidt. Juleoptakten for medlemmer med damer afholdtes 10. december på »Hotel Randers«. Programmet var fællesspisning, lotteri og dans.

Afdelingen sender en lykønsning til fabrikant Axel Andersen, som den 24. februar fylder 70 år. Axel sejlede i sin ungdom på de store have og var senere aktiv i nærtrafikken – nemlig som pligthugger i fastelavnsbåden, da den for år tilbage sejlede gennem Randers' gader.

Formand Schytte Hansen oplyser, at afdelingen ved Jydske Ingeniørregiments jubilæum den 1. oktober som tak for mangeårigt godt samarbejde overrakte en dirigentklokke, som Holst havde fremstillet.

I øvrigt gratulerer afdelingen til runde fødselsdage: 15/2: Smedemester Poul L. Sørensen, 50 år. 24/3: Lagerarbejder G. Frederiksen, 60 år. 29/4: Ingeniør D. P. Buchtrup, 50 år.

SKANDERBORG

Carl Michelsen oplyser, at afdelingen sammen med gardforeningen den 7. december arrangerede det årlige jule-andespil i »Restaurant Søsporten«.

SLAGELSE

Medlemsbladet, der bærer det letforståelige navn »Marineforeningen«, oplyser, at afdelingen den 7. oktober afholdt ulkeaften i marinestuen med gæster fra den vesttyske marine. Disse overrakte gaver, blandt andet en bådsmandspibe med flettet snor – et ualmindeligt smukt stykke tovværkskunst. Den 16. oktober var arrangeret efterårsfest med damer, fællesspisning, lotteri og dans. Ved en ulkeaften den 4. november var fællesspisning eneste punkt på programmet, men den 18. november samledes man for at se film. Den første hed »Orlogsgast på Grønland«, optaget på flådestation Grønødal. Dernæst vises filmen »Brudstykker af et mønster«, en skildring af hjemmeførelsesnetts daglige arbejde. Årets aktiviteter sluttede med julestue sammen med damerne i marinestuen, hvor programmet var fællesspisning.

VEJLE

Distriktsformand Mogens Burcharth oplyser, at afdelingen har planlagt et møde eller en udflugt hver måned i resten af vinterhalvåret.

VORDINGBORG

Sekretær Jørgen Spangdahl-Fafarra skriver, at nogle af bestyrelsesmedlemmerne i løbet af efteråret har lagt et stort arbejde i at sætte skik på marinestuen. Der er malet og tapetseret, og alle de gode, gamle effekter er kommet til ære og værdighed på deres rette pladser. Resultatet er blevet særdeles vellykket. Afdelingen har i øvrigt haft et par arrangementer i fællesskab med De danske Forsvarsbrødre.

ÅRHUS

Afdelingen gratulerer medlemmer til runde fødselsdage: 9/2: Hans Møller, Højbjerg, 95 år. 12/2: Ludvig Mielec, Åbyhøj, 50 år. 27/3: Carl Emil Dahlgård Paulsen, Hørning, 50 år. 27/3: Preben Jacobsen, Riisskov, 50 år. 30/4: Harald Christensen, 75 år. 18/4: R. Spiers, 75 år. 28/4: Lauritz Henriksen, Viby J., 50 år. 29/4: Hugo A. Thomsen, Kirkehøllinge, 65 år.

Skaf et nyt medlem

Klip nedenstående blanket ud.

Udfyld blanketten, som desuden skal underskrives af ansøgeren og hans proponent.

Send blanketten til formanden for den afdeling, hvor det nye medlem søger optagelse.

OPTAGELSESBANKET

Fulde navn

Fødselsdag
og år

Livsstilling

Bopæl
(nøjagtig
postadr.)

Evt. hvilken
årgang

Evt. udkom-
manderet med

Har De tidligere været medlem af en Marineforeningsafdeling og da hvilken?

Hvorlænge?

Proponent

Underskrift

Indsendt / 19

Ny maritim litteratur

Gallionsfigurer

Museumsinspektør Hanne Poulsen fra Handels- og Søfartsmuseet på Kronborg har lagt mange års seriøst arbejde i studiet af danske gallionsfigurer og andre skibsornamenter og samlet et stort illustrationsmateriale. – Det præsenteres her i et fornemt værk, hvor man kan følge traditionerne fra 1600-tallet op til sidste århundredeskifte og få en hel del nyt at vide om dem, der skabte de smukke skibsdekorationer. Samtidig opdager man, at en del mere eller mindre kendte søfartssamlinger rummer en kostelig skat i dejlige gallionsfigurer. 230 s., stort format, overdådigt illustreret (blandt andet 80 helsides farveplancher), kr. 298,-. Forlaget Rhodos.

Styrmænd til orlogs

Kommandørkaptajn Kaj Nolsøe Bang har ikke meget til overs for professionelle politikere, psykologer og pædagoger. Samtidig har han tilsyneladende aldrig været bidt af reserveofficerernes ofte sete kompleks over for linjeofficererne. Tværtimod accepterede han, at begge parter har noget godt at lære af hinanden. Udtoget af dagbogsblade strækkede sig fra aspiranttiden i april 1938 til et par følelseladede kapitler omkring april 1940. I et stort persongalleri af befalingsmænd vil mange læsere genkende en ofte rammende, men aldrig ondskabsfuld karakteristisk. 170 s., kr. 58,50. Chr. Erichsens Forlag.

26 år i sømandens kølvand

Børge Mikkelsens erindringer som kontaktperson for søfartsklubben i København. Når Mike kan betragtes som et værdigt medlem af Eventyrernes Klub, skyldes det ikke blot hans oplevelser som fisker, sejlskibssømand og brobetjent. De 26 år som servicemand var en aktiv og positiv periode, som han kalder de bedste år af sit liv. Mike fortæller generelt og detaljeret, og det er ikke eventyr alt sammen. 126 s., kr. 46,50. Chr. Erichsens Forlag.

Besøk på Ertholmarne

Genoptryk af beretning fra November 1842 af den svenske søofficer Carl August Gosselmann, som med hjuldamperen »Svenska Lejonet« fik blæsevejr i Hammer-vandet og søgte ind til Christiansø. Et fint causeri over emnet sejl kontra damp i hårdt vejr og en morsom beskrivelse af den lille danske militærbase i den barske Østersø med omtale af lodseri, fyrvæsen, havneforhold, politik, garnisonsliv m.m. 60 s., Sv.kr. 10,00. Marin-Museet, Karlskrona.

Med sejl, damp og motor

Et søhistorisk opslagsværk udarbejdet af Erik Pedersen, der gennem mere end 25 år har samlet billeder,

tekniske data og levnedsløb for samtlige bornholmske skibe, der har været indregistreret siden midten af forrige århundrede. Skibene beskrives i alfabetisk rækkefølge, og i mange tilfælde medtages fyldige beretninger om deres færden og deres endeligt. – En stor billedbog med masser af værdifuldt stof. 224 s., kr. 125,-. Wiliam Dams Boghandel, Rønne.

Handels- og Søfartsmuseets årbog 1976

Bind 35 af Danmarks største søhistoriske samleværk, nu redigeret af Henning Henningsen og Hanne Poulsen, bringer som sædvanlig et halvt dusin fyldige artikler baseret på grundigt kildestudium og skrevet, så enhver kan læse det med forståelse og interesse. Til eksempel skriver Henning Henningsen om kabyssen og kostforholdene om bord i sejlskibenes tid. 155 s., ill., kr. 50,00. Medlemmer af selskabet Handels- og Søfartsmuseets Venner (årskontingent kr. 35,00) kan købe bogen til halv pris.

Mænd af drenge

Søfartsredaktør J. D. Simonsen er forfatter til bogen om skoleskibet »Danmark«, en beskrivelse af det populære skib og en hyldet til dets indsats for uddannelsen af gode sømænd til den danske handelsflåde såvel som fremragende PR for hjemlandet. Overstyrmand Otto Bentzen har bistået med terminologien, og skibsinspektør T. Dilling (tidligere skoleskibelev) har skrevet forordet. Bogen er illustreret med en overdådighed af fine stregtegninger udført af Per Bøgh. 116 s., kr. 120,-. Lademann.

Indkik i skibe

Klare og detaljerede farvelagte tegninger over 2 sider er grundlaget for en billedbog med kortfattede tekster af David Sharp. Således præsenteres 25 skibe af forskellig årgang med en del af yderklædningen fjernet, så man kan studere interiøret. Desuden fortæller tre illustrerede afsnit om udviklingen af sejlere, maskindrevne skibe og fartøjer til gavn og glæde. 64 s., format 24x34 cm, kr. 42,50. Carlsen/lf.

Knob og Splejs

Det sidste års tid har denne håndbog i praktisk tovværks-håndtering været udsolgt, men nu er der kommet et nyt oplag. Her viser Kaj Lund knob, stik, surringer, splejsninger og andre funktioner, som de bruges i dag. Der gives en prioritet til moderne materialer og metoder, men alt, hvad det kan tænkes brugt af traditionelle sømandsarbejder og materialer, er også medtaget. Over 1000 detailfotos, 196 s., kr. 75,00. Borgens Forlag.

